

„Полазећи од државне традиције српског народа и равноправности свих грађана и етничких заједница у Србији, полазећи и од тога да је Покрајина Косово и Метохија саставни део територије Србије, да има положај суштинске аутономије у оквиру суверене државе Србије и да из таквог положаја Покрајине Косово и Метохија следе уставне обавезе свих државних органа да заступају и штите државне интересе Србије на Косову и Метохији у свим унутрашњим и спољним политичким односима, грађани Србије доносе

УСТАВ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Итд, итд.

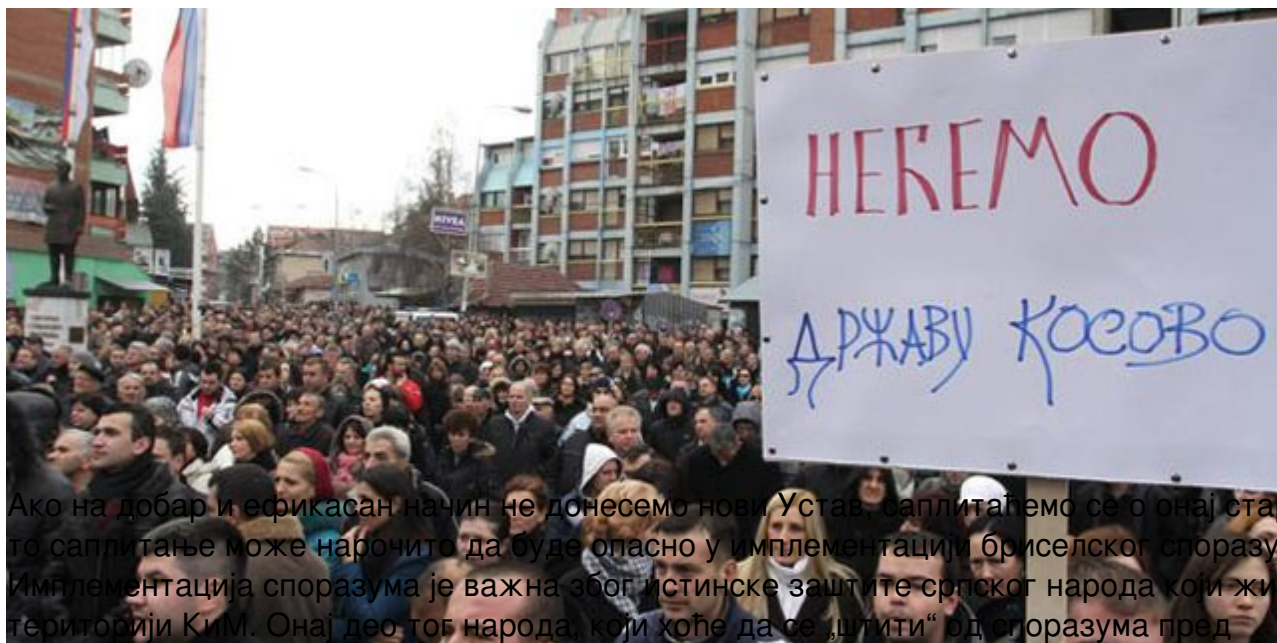
На референдуму одржаном 28. и 29. октобра 2006, „полазећи од државне традиције српског народа“ усвојен је тај Устав. У међувремену смо живели у стварности која је личила на све друго осим на ставове из фамозне преамбуле. Стварност је силована неодговорним каприцом и измишљотином. Фантазија је легитиман елемент уметничких дела, али када се умеша у правне документе резултат је бекство од стварности.

Нисам стручњак за те ствари, али зар бар Борис Тадић, дипломирани психолог, то стање изазвано највишим државним документом није могао да протумачи као позив на колективну националну шизофренију. Није му ни као социјал-демократи и председнику једне грађанске партије сметало то што се у првом члану Устава каже да је „Република Србија држава српског народа...“. Напротив, из мени сасвим неразумљивих разлога, ДС се приклонио националним легалистима из ДСС и митоманији СПЦ.

У мају 2013. исти ти национални легалисти, који су на брзину и наменски умували преамбулу у Устав, наговарају Србе са севера КиМ да пред Уставним судом искористе ту одредбу и оспоре бриселски споразум. Овај пут одустају од референдума, јер је очигледно да се већина грађана Србије окренула прогресу и нормализацији стања у Србији и око ње. Као и онда, и сада им је намера да постављају балване на путу Србије ка ЕУ.

Без обзира на мишљење Уставног суда и на то када ће одлука бити донета, јасно је да „Коштуничин Устав“ мора да се мења. Пракса је демантовала теорију. Здрав разум је победио илузије. Ако не могу да промене Коштуницу (као што су променили Шошкића), СПС, СНС и УРС могу и морају да промене Устав и да нас све избаве од опакe шизофреније и још погубнијег аутизма. Ако су већ тако лако могли, у корист својих партијских интереса, да промене Закон о Народној Банци, могу ваљда да промене и оно што је у интересу свих грађана Србије.

Ако на добар и ефикасан начин не донесемо нови Устав, саплитаћемо се о онај стари. А то саплитање може нарочито да буде опасно у имплементацији бриселског споразума. Имплементација споразума је важна због истинске заштите српског народа који живи на територији КиМ. Онај део тог народа, који хоће да се „штити“ од споразума пред

Пише: Милан Живковић
уторак, 07 мај 2013 03:18

Уставним судом, ако већ не жели да схвати споразум као сопствени интерес, требало би да прочита онај део преамбуле Устава који каже да државни органи Републике Србије треба да „штите државне интересе Србије на Косову и Метохији“. Зар по томе не испада да национални легалисти и СПЦ више брину о територији а припаднике своје нације и не помињу?

Анализу и процену свих осталих чланова Устава препуштам стручњацима, али као грађанин захтевам од Владе да ме ослободи од шизофреног стања и покрене иницијативу да усклади највиши државни акт са нормалним животом и високим социјалним и моралним аспирацијама грађана Републике Србије.